

102.

Andante

([Redakcia, 1880], Šarišská)

I - šlo dziv-če ku spo-ve-di, po - po - vi mlu-ve - lo,
 že bi-le-ho šu - ha-jič-ka do ra - na ľu - be - lo.

Išlo dzivče ku spovedi,
 popovi mluvelo,
 že bileho šuhajčka
 do rana ľubelo.

Kedz už muším, ta už muším,
 ja bidna dzivčina;
 šak to i tak prinaleži
 popom dzešacina.

Dzevecraži, pane otče,
 poboškala šem ho.
 Poboškaj me dzešaty raz,
 jak popa tvojeho.

Ceper ja ce rozhrešujem,
 nehreš ty už vecej;
 kohokoľvek ľubic budžeš,
 ľub popoch najvecej.

103.

Allegro

(Verešvársky, [1880], Prešporská [Bratislavská])

Ne - pi, šu - haj, ne - pi vo - dy, ne - pi
 šu - haj ne - pi vo - dy, le - bo po nej
 ža - ba bro-dí, le - bo po nej ža - ba bro - dí.

[: Nepi, šuhaj, nepi vody, :]
 [: lebo po nej žaba brodí. :]

[: A od piva brucho bolí; :]
 [: vínko je len k dobrej vôli. :]

[: A pálenka, to je špina, :]
 [: napi sa jej, budeš sviňa. :]

[: My sa vína napijeme, :]
 [: vodičkou sa umyjeme. :]

Melódia : [Sl. sp. I 267] – [Sl. sp. III 272].